

forsaavidt angaar det rent borgerlige. De, som ikke føler Trang til at komme i Kirke og faa Kirkens Velsignelse over deres Ægteskab, kan lade være. Det bestemmes udtrykkelig, at en Udskrift af denne Protokol er fuldgyltigt Bevis for Ægteskabets Indgaaelse, det borgerlige Samfund anerkender saaledes fuldt ud de vedkommende for at være Ægtefolk.

Vi haaber paa, at de Tanker, som Ændringsforslagene og Underændringsforslagene giver Udtryk for, skulde være i Stand til at samle mange baade af Udvalgets og af Tingets Medlemmer. Vi vil meget vel erkende, at der ikke er megen Forskel mellem det, som Ministeren har foreslaaet i Retning af det tvungne borgerlige Ægteskab, d. t. som Udvalgsflertallet har foreslaaet, og som i nogen Grad er en Simplificering af det af Ministeren foreslaaede, og det, som det ærede Medlem fra Holstebro (Mølggaard-Nielsen) har foreslaaet, og vort Forslag; det er samme Tanker, som ligger til Grund. Men da vi havde bestemt os til at gøre et Forsøg paa at faa Ordet „Giftefoged“ ud af Lovforslaget, har vi tillige ønsket at gøre et Forsøg paa endnu skarpere end fra anden Side sket at faa præciseret, at det, som foregaar, og som er den borgerlige Side af Sagen, skal være saa simpelt og jævnt og ligetil som muligt, og at der ikke skal være nogen som helst Hindring for, at de, som vil i Kirke, skal kunne faa det rent borgerligt ordnet, uden at det træder hindrende i Vejen for eller virker afbrydende i den gamle tilvante Form for Indgaaelse af Ægteskab. Vi har det Haab, at man baade fra Udvalgets og Tingets Side vil erkende ikke alene, at der her virkelig er fundet en Løsning, som vil kunne virke mere tilfredsstillende end noget af de Forslag, der hidtil har været fremme. Jeg havde ved Sagens første Behandling Lejlighed til at henlede Opmærksomheden paa det efter min Mening ønskelige i, at man kommer til en saadan simplificeret Form for Indgaaelse af Ægteskab, og jeg har glædet mig over, at der i Udvalget ogsaa er gjort Forsøg i saa Henseende. Jeg haaber, at man ikke i dette vort Forslag vil se en Underkendelse af, hvad der i saa Henseende fra Udvalgets øvrige enkelte Medlemmers Side er foreslaaet; men vi har ment, det var rigtigt, at alt blev gjort, som kunde tjene til at klargøre Sagen.

Idet jeg altsaa anbefaler de af det ærede 7de Medlem for Svendborg Amt og mig stillede Ændringsforslag, vil jeg gerne slutte med at sige, at den Omstændighed, at vi

ikke har stillet andre Ændringsforlag end disse, ikke betyder, at vi for øvrigt er fuldt tilfredse enten med Lovforslaget, som det foreligger, eller med de stillede Ændringsforslag. Der er forskelligt i Lovforslaget og i Ændringsforslagene, som jeg gerne vilde have anderledes. Men vi har ment det rigtigt at samle Opmærksomheden alene om disse to Ting: at komme af med Giftefoged-Navnet og faa den almindelige borgerlige Forening simplificeret og lagt saadan til Rette, at det volder saa lidt Afbræk som muligt i de tilvante Former for Ægteskab.

Det er ikke Stedet ved denne Behandling at gaa ind paa andre Ting, og jeg skal derfor, for at man kan vide lidt om, hvad det er, jeg har tænkt paa, naar jeg med min Medforslagsstillers Billigelse har nævnt, at der ogsaa er andre Ting, vi nok kunde have ønsket anderledes, kun som Eksempel, maaske det grelleste Eksempel, henvise til, at vi finder det ret uheldigt, at man i Lovforslaget har en Bestemmelse som den, der staar i § 39, der lyder saaledes: „Mand og Hustru skal vise hinanden Troskab og være hinanden til Støtte. De skal i Fællesskab varetage Familiens Tarv“. Det hører til den Slags Bestemmelser, som vi ikke rigtig forstaar, at man vil sætte ind i en Lov; thi hvis de to ikke har den Forstaaelse af, hvad et Ægteskab er, og ikke har den Tillid til hinanden, at de kan leve sammen i Troskab og i Fællesskab varetage Familiens Tarv, saa var det langt bedre, at de aldrig begyndte paa noget Ægteskab, og saa nyttede det ikke det ringeste, at der staar i Loven, at saadan og saadan skal det være, der bliver alligevel hverken Troskab eller Samarbejde til Varetagelse af Familiens Tarv. Jeg haaber, der kommer et Tidspunkt, inden Loven bliver færdig, da man kan faa alle den Slags Bestemmelser ryddet ud af Loven. De er i og for sig rigtige nok, men de betyder ikke det ringeste, hvis ikke Forholdet mellem de to Ægtefæller er, som det skal være, og det er det vel heldigvis i de fleste Tilfælde. Jeg tror, det er alt for meget i Retning af Juristeri, at man skal have hver eneste Ting fastsat i Love og Paragraffer. Det, der skal staa i Paragrafferne, er det, man skal rette sig efter, og ikke det andet, som er noget selvfølgeligt, og som kommer i Kraft af selve Ægteskabets Væsen og Natur.

Jeg skal ikke komme videre ind paa alt dette. Jeg har blot, for ikke at blive misforstaaet, villet gøre opmærksom paa, at der er adskilligt i Lovforslaget, som vi gerne vilde have anderledes; men vi har